

HISTORIE

Vražedná droga LSD, Přízrak LSD, Příběh drogy, Nová móda LSD, je jenom pár titulů v časopisech, které mapují období od roku 1966 do současnosti. Co je to tedy za drogu zatracované i nadevše vychvalované LSD ?

Kyselina lysergová byla poprvé syntetizována v roce 1938. Za pět let nato, 16. dubna 1943 v laboratořích firmy Sandoz, pracoval chemik Albert Hoffmann s touto látkou opět, a jak uvádí jeho zpráva z 22.4.1943, musel přerušit svoji práci pro pocity "podivného neklidu a závratě". Jak uvádí dále, doma se dostavil příjemný stav rauše (opojení) s podrážděnou fantazií. Světlo mu připadalo nepříjemně jasné a při zavřených očích pozoroval fantastické, mimořádně plastické obrazy s kaleidoskopickou hrou barev.

Tento den se stal bodem nula pro látku s názvem Diethylamid kyseliny lysergové - LSD - 25. Jedná se o přípravek mimořádně zajímavých účinků na psychiku, vyvolávající stav podobný psychózám. Po objevení těchto účinků se LSD vydalo na poměrně velice bouřlivou pouť na poli psychiatrie, psychologie, filozofie a mytu.

Ve velmi pohnuté historii této látky se vyskytuje jméno Timothy Learyho, neblaze proslulého profesora Harvardské univerzity, který na sobě experimentálně zkoušel účinky psilocybinu v roce 1961 a na jeho popud provedlo experimentální intoxikace i několik z jeho studentů (z počátku byl sledován čistě terapeutický efekt, tato skutečnost však záhy přestala být tak zcela pravdivou). Správa univerzity reagovala okamžitě po zjištění těchto skutečností vyloučením profesora Learyho z univerzity (1963) a označila ho za propagátora narkomanie. Leary, ačkoli během padesátých let velmi významně zasáhl do vývoje moderní psychologie, se začal věnovat pouze otázce LSD, které ho nesmírně zaujalo svými účinky a byl ve své době označován za "proroka LSD". Během dalších let vytvořil "psychedelický kult", který zcela otevřeně propagoval volné používání LSD (program zahrnoval zlegalizování jak marihuany, tak i LSD). Dr. Leary věřil, že budou-li lidé užívat LSD, stanou se na základě prožitků z intoxikace lepšími a považoval LSD za univerzální "všelék" společnosti. Bohužel však ve své zaujatosti a pod vlivem tehdejšího a bezmezného obdivu k této droze zcela přehlédl nebezpečí, jež sebou nese svévolné nadměrné užívání LSD.

V padesátých letech narostl počet výzkumných pokusů s LSD geometrickou řadou. U nás se problematikou LSD zabývala celá řada významných psychiatrů i psychologů. Dnes, - s odstupem času - je možné říci, že při srovnání tehdejšího stavu výzkumů u nás s některými zahraničními pracemi, většina výsledků zveřejněných ve zprávách o těchto pokusech vysoce korelovala s dnešními nejnovějšími poznatky z této oblasti, což svědčí o kvalitě práce našich experimentátorů.

Díky módní vlně a negativní propagaci ze strany státního aparátu se za poměrně krátkou dobu stala "kyselina" jednou z nejrozšířenějších drog ve Spojených státech. Důvodů bylo hned několik :

- značná dezinformovanost o možných následcích (dočasného i trvalého rázu) na psychiku
- relativně snadná vyrobiteľnosť v provizorních podmímkách
- obrovská propagace, sľubované a proklamované "skvělé" výsledky v "dokonalejším a lepším" poznání sebe sama i světa a jeho smyslu
- propagování vize budoucnosti, v níž LSD "napravuje" lidi a dělá je "lepšími"

Celá vlna hippies byla prodchnuta ideály vzdoru a naděje proti "celému zkaženému světu peněz a komerce," do jejichž rámce LSD zapadlo jako dlouho očekávaný "spasitel."

L S D V ČESKÉ REPUBLICĚ

V Praze existují podniky, ve kterých můžete prakticky dvacet čtyři hodin denně dostat LSD. Zejména užívání LSD se dnes stalo módou. Aplikuje se v mnohem menších dávkách, než bývalo zvykem v šedesátých letech. LSD se prodává v aršících s obrázkem, podle kterého je ve slangu droga nazývána například budha nebo sluníčko, překupníci často užívají anglosaského termínu trip. Z aršíku se odtrhávají jednotlivé čtverečky, které jsou perforovány, na každém je nakapána jedna dávka LSD. Trip, tedy jeden čtvereček, stojí dvěstěpadesát korun, tedy ne víc než láhev šampaňského v klubovém zařízení. Zatímco láhev vydrží konzumentovi na hodinu až dvě, trip přináší změnu nálady na několik hodin.

Je něco po půlnoci, společnost se schází. Image nové drogové vlny spojené s house music se výrazně liší od toho, co tu bylo předtím. Po kokainu -droze přetížených a úspěšných-, po marihuaně a domácím pervitinu, který si píchaly v "drogovém doupěti" máničky, přišlo už podruhé, po "zlatých" šedesátých letech, LSD. Prostředek na povzbuzení, "výletní" droga mladých nevázaných chlapců. Droga, která se cílevědomě vesele a netragicky. "Nejsem vlastně nic víc než taková zvláštní žvýkačka", říká o sobě.

Ti, kteří berou LSD, nemohou pít alkohol, pijí vodu, maximálně džus nebo coca colu a proto tvrzení, že majitelé klubu o distribuci drog nevědí není příliš důvěryhodné. Ze vstupného a dvacetikoruny za sodovku by kluby nepřežily.

O LSD se většinou tvrdí, že nejde o návykovou, ale pouze stimulující drogu. Ona jedna "známka" vám vydrží na několik hodin. Problém je v tom, že obsah drogy v jedné "známce" není vždy stejný, ne každý na stejnou dávku reaguje stejným způsobem. Navíc samozřejmě není problém vzít si "známky" dvě nebo více a pak je výlet do nevědomí zaručen.

Kromě toho nebezpečí nespočívá jen ve fyzickém návyku, vyskytl se už i případ psychické závislosti na hause music, podobný patologickému hráčství.

ÚČINKY L S D

Pro manifestaci toxického obrazu je plně dostačující dávka 50-100 gama (1 gama = 0,000 001 g) podaná ústy. Stav opojení trvá v závislosti na dávce a individuální citlivosti osoby od 8 do 10 hodin, výjimečně i více.

Latentní doba je závislá na způsobu podání (u nitrožilní injekce 15-20 minut, u orálního podání 30-45 minut). Za stěžejní lze považovat tři hranice dávek :

1. Dávka do 50-70 gama vyvolává ve většině případů euforii s možností aktuální manifestace rysů osobnosti, bez větších známek hlubší otravy. Důležité je, že osoby si svůj stav uvědomují a kontrolují. Jsou schopny posoudit (s jistým zkreslením) adekvátnost situace a orientovat se v ní.
2. Dávka od 50-200 (až 250) gamna působí většinou silně euforicky a vytváří již stavy velmi podobné psychózám. Průběh je pro intoxikovaného v mnoha případech (v době nejvýraznějších projevů) již neovladatelný vůlí. Dostavují se patologické jevy a dochází k poruchám vědomí.
3. Dávka od 200 gama výše vyvolává stavby, které označujeme za psychedelické. Volní zásah do probíhající intoxikace je již nesmírně náročný, někdy prakticky nemožný. Objevují se rozmanité, neobvyklé psychické fenomény. Obvyklou reakcí bývá hluboká regrese. Zde se uplatňuje známé farmakologické pravidlo, že nižší dávky působí spíše dráždivě a povzbudivě, kdežto vyšší útlumově (při vyšších dávkách LSD se skutečně relativně často vyskytují útlumové a depresivní reakce). Při malých a středních dávkách je obvyklá euforie a pocit zaktivování produktivity. Při vysokých dávkách (které však byly aplikovány při experimentech velmi zřídka a spíše se o nich lze podrobněji dočíst v pracích Stanislava Grofa

1992, 1993) hovoříme o psychedelických (psychedelický = vedoucí k projevení, manifestaci duše) zážitcích.

Seznam použité literatury :

Michal Miovský : LSD A JINÉ HALUCINOGENY